

isola argintul în stape metalice, a'l combina cu mercurul, și a formă un amalgam căre, fiind lăsat la temperatură ordinare și prea grea, poate să se despartă leșne din masă fără ca să fie de trebucuță și o încălzire. Dacă aceea se dobindesc argintul devine amalgamul;

2º În modul de căpelăciune, se concentrează argintul în plumbă, și se formează astfel un aliaj căre, prin oxidație, dă naștere de aurargă căre se separă și de apă din cînd căre să fie.

A U R U.

Aurul este insinid, fără miros, de o coloare galbenă și putină pomelnică. Cînd este pedras în foaie prea săpătă, atunci se pare verde prin transmisie și roșu prin reflexie. Dacă este în pulbere prea tărâtă, este galbenă și opală.

Aurul cristalizează în piramide cuadranțulare sau în octaedri: se află în naștere să se diferențeze forme che de derivate dela cărora. Este mai puțin tare decât argintul și mai puțin de moale ca plumbul; este cel mai maleabil și cel mai durabil din metale. Se poate pedește în foaie de o a zece amie de milimetru în grosime; chiar și centigrame de aur nu și trasează într-o lățime de 162", 419.

Tenacitatea aurului este mai mică decât a ferului, a cuprului, și a platului și a argintului. Această metal se contracță mult mai mult decât celelalte treckind din starea lăsată în starea solidă. Densitatea aurului tonit este de 19,258 și devine 19,377 prin bătere cu ciocanul.

Aurul intără în tonire la 32º Ry: această temperatură correspunde mai cămătă la 1100º de termometru de aer. Aurul, în stare lăsată, se arată verde.

Este mai cămătă cînd se încălzește în fornalale ordinară; dar se volatilizează singur în focul arzătorilor și a arzătoarelor, la flăcăra săglătorilor cu oxigen și hydrogen, sau cînd se expune în foaie prea săpătă la acțiunea unei baterii care să aibă pînă la voltaghe prea mari.